

NIEJEDZENIE (7) *sb n*

W pisowni łącznej (4), w rozłącznej (3).

Trzy pierwsze e prawdopodobnie jasne, końcowe pochylone (tak w nie- oraz jedzenie).

sg N niejedzenie (1). ◇ G niejedzenia (3). ◇ D niejedzeniu (1). ◇ A niejedzenie (1). ◇ I niejedzeniem (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde brak.

Nieprzyjmowanie pokarmów; abstinentia, apastia, ieiunatio, ieiunium, inedia Cn (7) : [soczewica] vrinę załthanawia/ y niemocz przyrodzoną białym głowa^m á tak ku częstemu ielt nie iedzeniu [tj. ku rzadkiemu jedzeniu] dobri pokarm. FalZioł I 77d, V 42; A tedy zábieżć nieiedzeniem á dobrym ípáním. SienLek 20v; Dobrze też áby pokęfu czego ziedli przed potykánieniem/ áby nie byli głodem ítrapieni przes długie nieiedzenie. BielSpr 16v.

niejedzenie czego (1): WujJud 43 cf Szereg.

W połączeniach szeregowych (2): NAprzod Vrina biała iako mleko albo ferwatka nie gęfta/ ale miernie cienka naprzodku Lożney niemoczy ciężkiej Vkazuie choremu wpałek znamienity A zwłaźcza iż fą infze niedobre znaki k temu/ iako. wielkie bolenie głowy/ nie ípanie/ czknienie/ nie iedzenie/ mdłość wielka. FalZioł V 3v; SienLek 3v.

Szereg: »niepijanie i niejedzenie« (1): y błogosłáwił im/ ktorzy Trádycyą Oycá íwego około nie pijánia winá/ y nie iedzenia mięłá záchowywali. WujJud 43.

Cf JEDZENIE